

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

3. Quia Deus illum excæcat per justam quandam vindictam negativè, occasionaliter, & permissivè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

veritatem cognitiones illi communicatas, quas ille non amat, imò respicit tanquam quietis & fortunæ suæ hostes. Secundò eidem arma ministrat, quibus oppugnet veritatem, ut ex Jobi, dicto colligitur: *Rebelles, lumini, qui dixerunt Deo: recede à nobis.* Notate priora verba: *rebelles lumini.* Populus suo principi rebellis necdum vocatur, quando ejus mandato parere renuit, edicta non admittit; sed inobediens solum arguitur tunc autem rebellionis meretur prædicatum, quando in superiorem sibi Potestatem obstinatè insurgit, & hunc suum motum armorum viribus tueri non reveretur. Huc pertingit supremus excessus cæcitatatis in isto peccatore, qui non solum veritatem refugit, intellectum suum corrumpit, ne eam cognoscat, sed præterea refractarium se opponit, cunctasque rationis machinas admovet ad veritatem expugnandam, & ad sustimendas contrarias illius partes, errorem sc. & mendacium. Verbo, eò tandem devenit, ut tenebras lumen, lumen tenebras appellare ausit: *Ponentes tenebras lucem, Isa. 5. 20. & lucem tenebras.*

Job. 24. 13. &
c. 21. 15.

Quemadmodum peccator se in eo statu ponit, qui Deum ad iram concitat, eumque compellit ad illius excacationem, pari modo dicere possumus, quod ipse semet excacet, provocando Dei justitiam, & in se attrahendo hanc maledictionem, quam peccatum ipsius promeretur.

Istam quoque pœnam Propheta quispiam expetebat, ut superveniret in populum veritati rebellem: *Excaca cor populi hujus.* Deus cæcitatatis hujus triplici modo author à Theologis dicitur. Primò negativè, per subtractionem gratiarum, privando peccatorum efficacibus suis luminibus, iisque vivis illustrationibus, quæis mediantibus

III.
Punctum.
Isa. 6. 10.

Job. 38. 15.
Prov. 24. 20.

bus alioquin lucem extraordinariam procurabat in illius intellectu. *Aufferetur ab impiis lux*, iterum: *Lucerna impiorum extingetur*. Secundò occasionaliter excæcat, præbendo ei occasionem se excæcandi; qualis est, ingens prosperitas in medio vitiorum existenti immissa, felices & faventes successus in omnibus etiam injustis actionibus, vel permittendo ipsi frequentiore cum hæreticis congressum, vel ut cum Semis atheis falsam contrahat amicitiam, à quibus in eorum inducatur errores. Tertiò, permisivè excæcat, dando facultatem dæmonibus, qui sunt principes tenebrarum, eundem excæcandi.

2. Theſ. 2. 10.

In rem, pro hac materia nihil magis efficax, aut expressum afferri potest, quàm D. Pauli pronuntiatum; *Eo quòd charitatem veritatis non receperunt*; quia peccatores isti noluerunt recipere sensibilia testimonia amoris Dei, qui suis luminibus ipsos illustrans, evidenter demonstrabat eis, quòd ad humanæ dignitatis conditionem erecti non debeant in brutalem vilitatem degenerare, suisque passionibus se prostituere; & quòd, emisso semel Christianæ Religionis Sacramento, non ampliùs relabi possint in nefanda ideo-latrarum scelera: uno verbo, quia rationis suæ ordinem inverterunt, & malè tractarunt suam fidem per contemptum, aut per abusum suarum cognitionum, Deus ad iram in ipsos concitatus permisit suæ justitiæ congruam de iis sumere pœnam. Talis non erit in jactura bonorum, in mortibus liberorum, in ægritudinibus probrosis, vel in odio persecutione mundanorum, hæc enim supplicia sunt nimis levia pro enormibus adeo flagitiis vindicandis, isti nequaquam eorum maleficorum numero sunt accensendi, quibus emendandis immittere solet Deus egestatem, morbos, afflictiones, quæ salutem illo.

illorum possent promovere, sed immittet in eos, restante gentium Doctore, operationes erroris, ac mendacii. In-
 flueta accipite verba: *Eoquod charitatem veritatis non rece-*
perunt, ut salvifarent: ideo mittet illis Deus operationem
erroris, ut credant mendacio, ut judicentur omnes, qui non cre-
diderunt veritati, sed consenserunt iniquitati, hoc est, per-
 mitteret dæmoni, qui est avaritiæ præses, ut loquitur qui-
 dam S. Pater, in animum hominis istius *exercere imperium*
fallacia. Hic persuadebit ei cum tanta energia ad conse-
 quendam felicitatem, necessariò requiri divitiarum pos-
 sessionem, ut is aliud nil spectet, nisi divitias, veluti uni-
 cum mundi bonum.

Ibidem v. 10.
12.

Tradet hunc hominem Asmodæo libidinum incen-
 tori, qui memoriæ ejus se insinuabit, potentiam istam ma-
 enlabit, & profanabit, omnium rerum Sacrarum imagines
 inde eradet, Dei, Cæli, Crucifixi cogitationes tollet: quo-
 rum loco substituet turpes, infames phantasmatum re-
 præsentationes: proserpet damnatus hic cerastes in intel-
 lectum, ubi tantas miscebit confusiones, excitabit turbas,
 ut fidem inde exulare, sit necesse, dubia de veritatibus cla-
 rissimis sint subortura. Sentiet, malignam in se gliscere
 inclinationem ad amplectendas omnes novellas opinio-
 nes, cunctas hæreticorum inventiones, ac fictiones, *ut*
credant mendacio. Ab intellectu ad cor grassabitur in fer-
 nalis illa pestis: quod succendet igne infami, ardebitque
 die noctûque, talem, inferet voluntati vastationem, ut
 eam occupaturæ sint testante Scriptura passiones plenæ
 rabie ac furore: *Insaniuit super eos concupiscentia oculorum*
suorum: Ezech. 13. 16.

Ecce effectum maximè horribilem iræ Divinæ. Ex
 omnibus Ægypti plagis solum tenebras Sacer textus ap-
 pellat

pellat horribiles, nosque ipsi pariter fateti, cogimur, omnium malorum, quæ peccator incurrere potest in præsentî vita, extremum, & maximè horrendum esse cœcitatem. Naturales tenebræ nil producant, noctes sunt steriles; at in animâ spirituales tenebræ sunt nimis fœcundæ, umbræ, noctes, istæ dant incrementum cunctis vitiis necem irrogant universis virtutibus. Hæc vita est via quædam; sine oculis spiritualibus, rationis sc. & fidei, erroribus & inlucis labendi periculis nos exponimus. Hæc vita est navigatio periculosa: sine oculis & sine directione mille naufragia in medio rupium fiunt. Hæc vita est conflictus continuus; sine oculis & sine lumine incidimus in manus hostium, quorum in fidia declinari nequeunt; *Facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes bestie Sylvæ, ortus est sol, & in cubilibus suis collocabuntur.* En statum infelicis cujusdam animæ. Tunc, quando Deus illi loquitur, eique Divina justitia æternas pœnas in vindictam ipsius scelerum intentat, passiones se in ejusdem præsentia erigere non audent, vel si comparent, quamprimum se retrahunt, & abscondunt. Hic Christianus illuminatus ab initio has repellit, tentationi resistit, & exclamat: hoc est prohibitum, illud repugnat legi Divinæ, *sed facta est nox*, postquam cœcitas supervenit; impietas, usura, injustitia, calumnia, perfidia *in ipsa pertransibunt* securè, flagitia etiam turpiora non agnoscuntur, imò honori, gloriæ ducuntur, publicè jactantur.

Paucis itaque verbis concludamus, cœcitatem spiritualem jacturam esse bonorum omnium, cum sit privatio cognitionis Dei, & sui ipsius: esse fontem omnium malorum, eoquod sit causa obstinationis in peccato, & impœnitentiæ finalis.

Placat

Placeat ut præsentis discursus clausulam cum notabili admodum, conceptu S. Augustini adponam. Siquis, subeundo locum infamem, vel se determinando ad perpetrationem peccati mortalis, eodem temporis momento cæcitatæ pœnâ plederetur, ac sentiret binas oculorum pupillas orbibus suis excidisse in terram, an non talis manifestam Divinæ justitiæ agnosceret ultionem, ultroneè certoque assereret, hanc sibi à Deo inflictam pœnam ob suum peccatum. Ah! fratres mei, quot peccatores sunt, qui indies feriuntur cæcitate invisibili, quæ facilius deprehendi potest, quàm ea, quæ corporali nos duntaxat visione spoliât. Vereamur talem vindictam, reformidemus maledictionem adeò horrendam; néve eam incurramus, evitemus peccatum, inquiramus cœli lumina per preces, per meditationem, per librorum piorum lectiorem, per concionem. Bene nobis lumem istud applicemus, ambulemus juxta Christi monitum, dum lucem habemus, ut nos elevet de claritate in claritatem, usquedum deveniamus ad diem sempiternum gloriæ cœlestis. *Amen.*

